

Katyń... ocalić od zapomnienia”

UROCZYSTOŚĆ POSADZENIA
DĘBU PAMIĘCI
POŚWIĘCONEGO MAJOROWI
WIKTOROWI KRZEWSKIEMU

Człowiek nie może pozwolić, żeby prawda została wydartą pod pozorem niczym nieograniczonej wolności, nie można zagubić w sobie krzyku sumienia, jako głosu Prawdy, która go przerasta, ale która jednocześnie czyni go człowiekiem i stanowi o jego człowieczeństwie.

Jan Paweł II

Wiktor Krzewski urodził się 17.VIII.1894 r. w Starej Wsi a zginął w kwietniu 1940 roku w Charkowie.

Był synem Jana i Marianny. Uczęszczał do 7-klasowej Męskiej Szkoły Handlowej w Lublinie jednak za udział w strajku 1905 r. przeciwko caratowi został z niej wydalony.

Naukę kontynuował w Męskiej Szkole Filologicznej im. Staszica.

W roku 1911 jako uczeń 7 klasy Szkoły Lubelskiej przyczynił się do powstania skautingu w Lublinie. Został skierowany na tajny kurs dla instruktorów skautingu i został instruktorem trzech harcerskich drużyn w szkołach: Filologicznej im. Staszica, Szkole Handlowej i „Szkole Lubelskiej”.

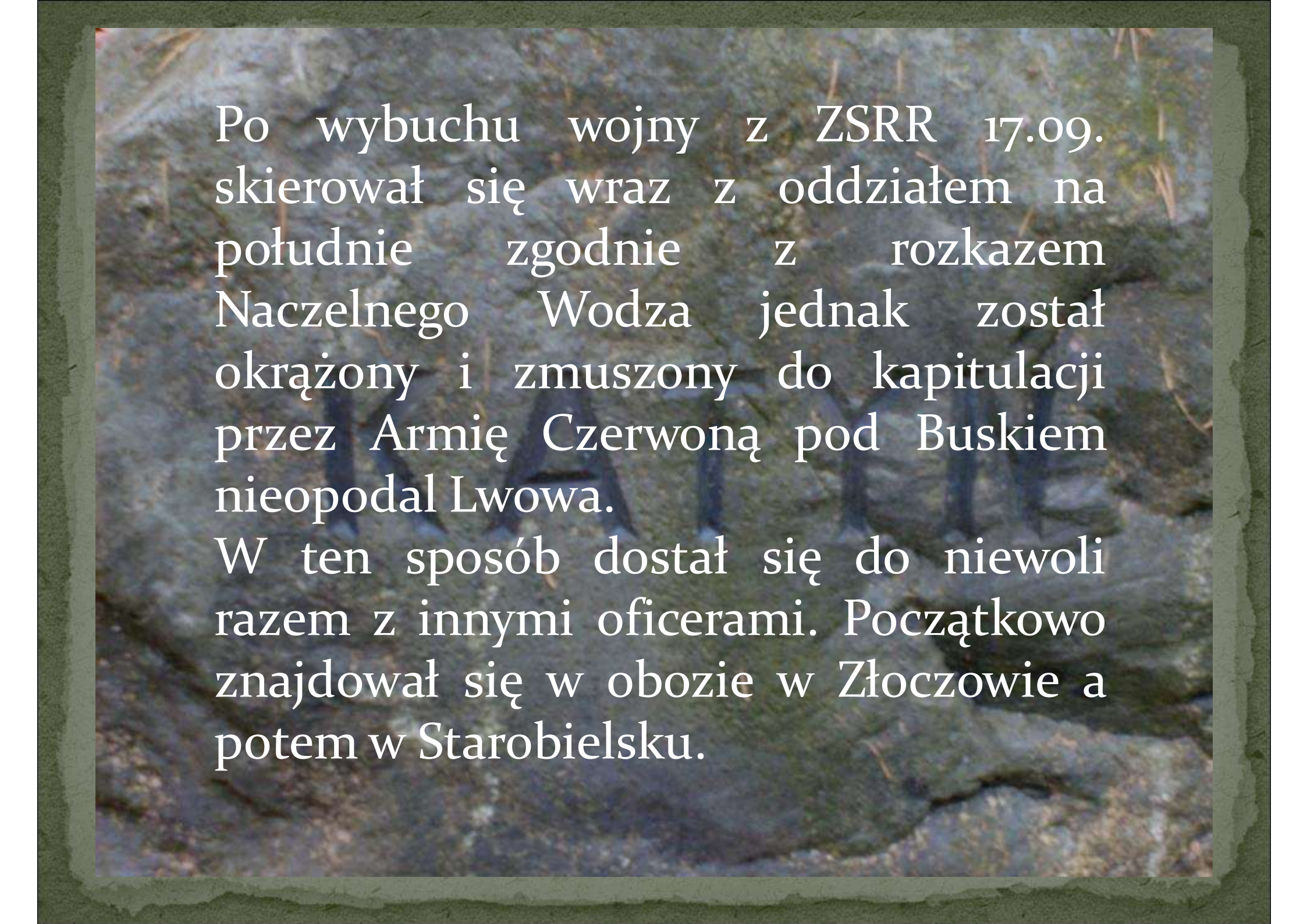
Był jednym z komendantów Lubelskiej Okręgowej Komendy Skautowej. Oprócz niego innymi działaczami skautingu byli: Tadeusz Korolko z gimnazjum im. Staszica i Jan Wierzbicki ze Szkoły Handlowej.

W 1913 roku zdał maturę w Szkole Lubelskiej. W momencie wybuch I wojny światowej Wiktor Krzewski działał w Polskiej Organizacji Wojskowej.

W 1915 wstąpił do 1.pp I Brygady Legionów z którą uczestniczył w walkach na Wołyniu. W czasie kryzysu przysięgowego w 1917 roku był internowany w Szczypiornie a następnie Łomży. Po 1918 roku jako porucznik zaciągnął się do Wojska Polskiego i walczył z bolszewikami w 1920 roku.

Po wojnie pracował jako urzędnik we Włocławku i w Warszawie a także w Zarządzie Okręgu Peowiaków w Lublinie. W 1938 roku został kierownikiem Ekspozytury Funduszu Pracy w Radomiu.

W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany i objął stanowisko zastępcy kierownika intendencji w Zamościu. 13 września ewakuował się do Kowla a następnie do Mamowicz.

Po wybuchu wojny z ZSRR 17.09. skierował się wraz z oddziałem na południe zgodnie z rozkazem Naczelnego Wodza jednak został okrążony i zmuszony do kapitulacji przez Armię Czerwoną pod Buskiem nieopodal Lwowa.

W ten sposób dostał się do niewoli razem z innymi oficerami. Początkowo znajdował się w obozie w Złoczowie a potem w Starobielsku.

Moi drodzy!

Kozielec 8. marca. 1940.

Bardzo, bardzo dziękuję za list, (pryszedł 13 lutego)
tak bardzo szeregótowy i za wszystkie pomoce.

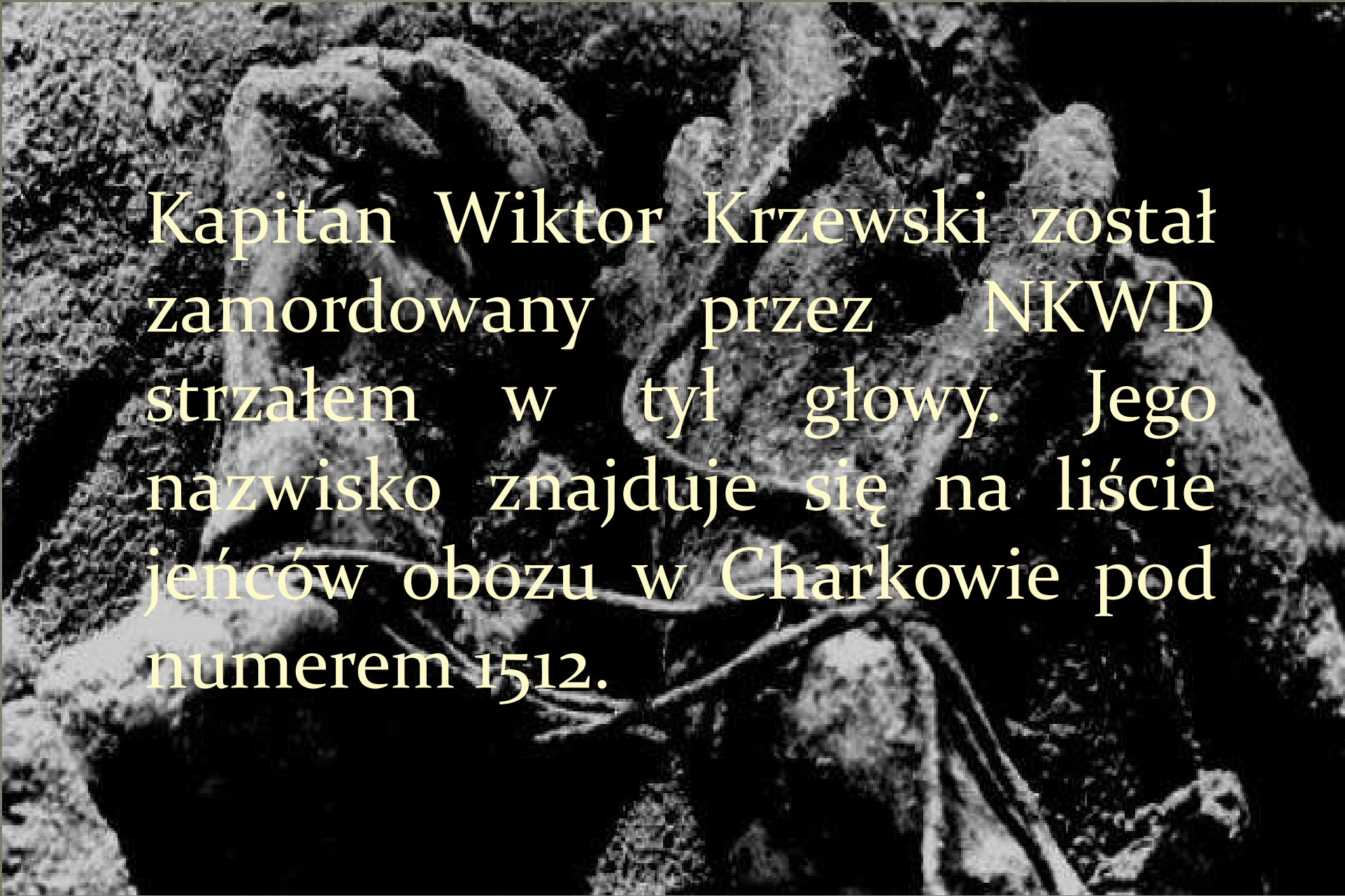
Biedna Matka; myślałem o niej często, lekając
się, jak przetrwa najcięższy okres.

Piszcie szeregótowo o sobie, jak sobie dajecie
radę? Jak iście? Martwię się o zdrowie Anieli.
Czy musiła swoją psychologię?

Do mnie można teraz pisać bez specjalnych
ograniczeń. Ja mogę pisać w oznaczonych terminach.

Bardzo proszę o nierobicie sobie żadnych kłopotów
z paczkami, bo w najbliższym czasie to będzie
nieaktualne. Cuius się, znaciecie lepiej. Kontuzja przeszła
prawie bez śladu. Mrozy (do 50°!) zimostem b. dobre.
Leżę na jednej piurze z miłymi kolegami z Warszawy.

Ścisłam całą trójkę, mocno, mocno. Olek.

A black and white photograph showing a mass grave. Several bodies are lying in the earth, partially covered by soil. The scene is somber and historical. The text is overlaid on the image.

Kapitan Wiktor Krzewski został zamordowany przez NKWD strzałem w tył głowy. Jego nazwisko znajduje się na liście jeńców obozu w Charkowie pod numerem 1512.

Jeszcze rosną drzewa, które to widziały
Jeszcze ziemia pamięta kształt buta,
smak krwi

Niebo zna język, w którym komendy
padały

Nim padły wystrzały, którymi wciąż
brzmi

„O pewnym brzasku w katyńskim lasku
Strzelali do nas Sowieci...”

Jacek Kaczmarski „Ballada Katyńska”